

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 34, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2020:1606](#) 04-09-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:6912](#) 03-09-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:2700](#) 01-09-2020

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2020:1553](#) 01-09-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:2623](#) 20-08-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:6557](#) 18-08-2020

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:8735](#) 09-09-2020

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:3799](#) 09-09-2020

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:3748](#) 04-09-2020

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2020:2922](#) 04-09-2020

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:4247](#) 02-09-2020

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:4300](#) 02-09-2020

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:5470](#) 01-05-2019

Uitspraken zonder ECLI

[Gerechtshof Den Haag](#) 21-07-2020

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Annotatie

[Gemeente aansprakelijk vanwege gebrekkige weginrichting voor aanrijding van fietser tegen middengeleider op midden van fietspad.](#)

mr. D. van Gastel

ANNOTATIE

Gemeente aansprakelijk vanwege gebrekkige weginrichting voor aanrijding van fietser tegen middengeleider op midden van fietspad.

mr. D. van Gastel

Gemeente aansprakelijk vanwege gebrekkige weginrichting voor aanrijding van een fietser tegen een middengeleider op het midden van een fietspad: de invloed van CROW-richtlijnen en deskundigenverklaringen.

Wegbeheerdersaansprakelijkheid. Het gaat in deze zaak om een vrouw die ernstig letsel heeft opgelopen als gevolg van een aanrijding tegen een middengeleider. De vrouw heeft de gemeente aansprakelijk gesteld op grond van (primair) artikel 6:174 BW (gebrekkige opstal) en (subsidiair) artikel 6:162 BW (onrechtmatige gevaarzetting) voor het ontstaan van het ongeval en de daardoor geleden en nog te lijden schade. De rechtbank heeft de vordering van de vrouw afgewezen. In hoger beroep heeft het gerechtshof de vordering alsnog toegewezen. De CROW-richtlijnen, een publicatie van Fietsberaad alsmede diverse deskundigenverklaringen zijn medebepalend geweest voor de conclusie dat sprake was van een gebrekkige weginrichting.

1. Wat is er gebeurd?

Tijdens een fietstocht op 1 augustus 2010 heeft de vrouw ernstig letsel opgelopen als gevolg van een aanrijding tegen een middengeleider. De vrouw werd, vlak na een bocht naar rechts, geconfronteerd met een middengeleider waarop een paaltje was geplaatst. Daarop stond een rond blauw verkeersbord met daarop een witte pijl, wijzend naar rechtsonder, waarmee werd aangegeven dat fietsers de middengeleider aan de rechterzijde moeten passeren. De vrouw is tegen de middengeleider aangefietst en hierdoor ten val gekomen. Als gevolg van de val heeft zij blijvend letsel opgelopen.

2. Wegbeheerdersaansprakelijkheid

De gemeente kan op grond van artikel 6:174 BW als wegbeheerder aansprakelijk worden gehouden voor de schade die het gevolg is van een gebrek aan de openbare weg of de weguitrusting. Van een gebrek is sprake als de weguitrusting, gemeten naar objectieve maatstaven, niet voldoet aan de eisen die men daaraan in de gegeven omstandigheden mag stellen en daardoor een gevaar oplevert voor personen of zaken. In dit verband spelen de functie van de weg en het te verwachten gebruik van de weg een rol.

De invulling van de norm van artikel 6:174 BW ('gebrek') geschiedt aan de hand van de criteria die zijn ontwikkeld in het kader van artikel 6:162 BW (*Kelderluik-arrest*, HR 5 november 1965, *NJ* 1966/136). Voor de wegbeheerder zijn de criteria specifiek uitgewerkt in het *Wilnis-arrest* van 17 december 2010 (HR 17 december 2010, ECLI:NL:HR:2010:BN6236).

Daarnaast kunnen de richtlijnen en aanbevelingen van het kennisplatform CROW (Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de Grond-, Water en Wegenbouw van de Verkeerstechniek) worden gebruikt ter invulling van de begrippen 'gebrek' (art. 6:174 BW) en 'gevaarstelling' (art. 6:162 BW). In dit verband verwijs ik ook naar de annotatie van 3 augustus 2020 van B.B. Akdikan bij rechtbank Oost-Brabant 1 april 2020, ECLI:NL:RBOBR:2020:1890, PS 2020-0525 over de status van de CROW-richtlijnen.

3. De invloed van CROW-richtlijnen en overige publicaties in deze zaak

In deze zaak heeft de vrouw verwezen naar een CROW-publicatie uit 1993 waarin is opgenomen dat paaltjes op een fietspad alleen worden geplaatst als noodmaatregel. De publicatie geeft richtlijnen voor het geval het gebruik van paaltjes onvermijdelijk is. De vrouw heeft eveneens gewezen op publicatie 19a van Fietsberaad, een onderdeel van kennisplatform CROW. De daarin opgenomen bevindingen en richtlijnen met betrekking tot het plaatsen van paaltjes op een fietspad komen overeen met de CROW-publicatie uit 1993.

Naast voornoemde publicaties heeft de vrouw verwezen naar een aantal deskundigenverklaringen van personen die betrokken zijn bij onderzoeken en publicaties over de inrichting van fietspaden. Zij onderschrijven het standpunt van de vrouw dat de weginrichting niet voldeed aan de geldende CROW-publicatie. De belangrijkste afwijking was daarin gelegen dat geen sprake was van voldoende inleidende ribbelmarkering met voldoende lengte voor de middengeleider met het paaltje.

Het hof heeft overwogen dat zelfs als sprake zou zijn van enig nut en noodzaak voor het

plaatsen van de middelgeleider met het paaltje, daarnaast nog steeds de vraag moet worden beantwoord of de obstakels geplaatst mochten worden daar waar het fietspad naar rechts uitboog, zonder inleidende ribbelmarkering. Het hof heeft die vraag, mede gezien de toepasselijke CROW-richtlijnen en de deskundigenverklaringen, ontkennend beantwoord en geconcludeerd dat de ongevalslocatie gebrekkig was.

Het zicht op de middengeleider en het paaltje kon door andere fietsers belemmerd worden gelet op de intensiteit waarmee het fietspad wordt bereden. De betreffende richtlijnen zijn juist in het leven geroepen ter voorkoming van juist die (gevaarlijke) situaties. De gemeente heeft geen omstandigheden benoemd die in de weg stonden aan toepassing van de CROW-richtlijnen.

De overige door de gemeente aangevoerde omstandigheden, waaronder de (volgens het hof niet contrasterende) kleur van het fietspad vergeleken met de middengeleider, de breedte van het pad en de mogelijkheid om over de in de bocht gelegen haag heen te kijken leiden niet tot een ander oordeel. Dat het kostenaspect in de weg stond aan het aanbrengen van ribbelmarkering heeft de gemeente niet kunnen verklaren.

Het hof komt tot de conclusie dat de weg(inrichting) ten tijde van het ongeval gebrekkig was.

4. Toepassing van de omkeringsregel

De gemeente heeft betwist dat sprake is van causaal verband (in de zin van *condicio sine qua non*-verband) tussen het ontbreken van de inleidende ribbelmarkering en het ongeval.

In deze zaak is de omkeringsregel toegepast. Dat wil zeggen dat het causaal verband tussen de gebrekkige weg en het ontstaan van de schade wordt aangenomen, tenzij de gemeente bewijst dat de schade ook zonder gebrekkige weginrichting zou zijn ontstaan.

Volgens de gemeente had het ongeval ook plaatsgevonden als ribbelmarkering aanwezig was geweest. De ribbelmarkering was dan aangebracht over de gebogen as van het fietspad en die zou de vrouw hebben gemist als zij de bocht niet zou hebben gevolgd, maar geleidelijk naar de as van het fietspad zou zijn gefietst.

Het hof heeft op dit punt geoordeeld dat wanneer op de juiste wijze –dat wil in dit geval zeggen rekening houdend met de omstandigheid dat vlak voor de middengeleider met paaltje sprake was van een flauwe bocht – ribbelmarkering was aangebracht, het aannemelijk is dat de vrouw tijdig zou zijn gewaarschuwd door de ribbelmarkering en tijdig haar rijrichting had aangepast. De gemeente heeft in het licht daarvan niet aannemelijk kunnen maken dat de

schade ook zonder gebrek zou zijn ontstaan.

Het vereiste causaal verband is dus ook vast komen te staan en de vordering van de vrouw is door het hof alsnog toegewezen.

5. Commentaar op de uitspraak van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

5.1 CROW-richtlijnen en verklaringen van deskundigen

Het mag duidelijk zijn dat het enkele argument dat de CROW-richtlijnen geen wettelijke status hebben onvoldoende is om de stelling dat sprake is van afwijking van een bepaalde CROW-richtlijn te weerleggen. Het gerechtshof 's-Hertogenbosch heeft in de recente uitspraak van 11 augustus 2020 de status van CROW-richtlijnen (nogmaals) toegelicht (Hof 's-Hertogenbosch 11 augustus 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:2552).

De CROW-richtlijnen en andere publicaties moeten worden beoordeeld in het licht van de omstandigheden van het geval en aan de hand van de criteria die gelden bij beantwoording van de vraag of sprake is van een gebrek dan wel gevaarstelling.

Wanneer de weg(inrichting) niet voldoet aan de CROW-richtlijnen, betekent dat niet automatisch dat de weg(inrichting) gebrekkig is (zie bijv. Rb. Zeeland-West-Brabant 7 december 2016, ECLI:NL:RBZWB:2016:8497).

De rechter die zich over een dergelijke kwestie moet buigen zal voldoende moeten motiveren waarom hij in een bepaalde situatie betekenis toekent aan de CROW-richtlijnen. Het hof heeft dat in onderhavige uitspraak, mede in het licht van de deskundigenverklaringen en overige specifieke omstandigheden van het geval, uitgebreid gemotiveerd.

Het afgelopen jaar zijn er verschillende uitspraken geweest waarin de CROW-richtlijnen een belangrijke rol hebben gespeeld bij het antwoord op de vraag of de weg(inrichting) gebrekkig was dan wel sprake was van een gevaarzettende situatie. Zie (naast deze uitspraak) onder andere Hof 's-Hertogenbosch 17 maart 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:978, PS 2020-0200; Rb. Oost-Brabant 1 april 2020, ECLI:NL:RBOBR:2020:1890, PS 2020-0525, m.nt. Akdikan en Hof 's-Hertogenbosch 11 augustus 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:2552.

Naast de CROW-richtlijnen kunnen ook verklaringen van (verkeers)deskundigen worden gebruikt ter onderbouwing van het standpunt dat sprake is van een gebrekkige weg(inrichting) dan wel gevaarzettende situatie (zie naast deze uitspraak o.a. Hof 's-

Hertogenbosch 17 maart 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:978 en Hof 's-Hertogenbosch 11 augustus 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:2552).

5.2 Omkeringsregel

Als een openbare weg niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen, zal degene die stelt daardoor schade te hebben geleden en ten aanzien van het causaal verband een beroep doet op de omkeringsregel, omtrent de toedracht van het ongeval feiten moeten stellen en zo nodig aannemelijk moeten maken waaruit volgt dat een bepaald, uit de toestand voortvloeiend, gevaar zich heeft verwezenlijkt, zonder dat nodig is dat de exacte toedracht aannemelijk wordt gemaakt (HR 19 december 2008, ECLI:NL:HR:2008:BG1890, zie ook Hof 's-Gravenhage 26 oktober 2010, ECLI:NL:GHSGR:2010:BO2456).

Ten aanzien van de toepassing van de omkeringsregel is het aan de aangesproken wegbeheerder om voldoende twijfel te zaaien over de veronderstelling dat er sprake is van een oorzakelijk verband tussen de gebrekkige weginrichting en de schade. In een dergelijke situatie wordt door een wegbeheerder regelmatig enkel gesteld dat het ongeval ook was gebeurd als de weg wel aan de eisen had voldaan en niet gebrekkig was geweest. Met die enkele stelling wordt onvoldoende twijfel gezaaid over het veronderstelde causaal verband (zie ook Rb. Oost-Brabant 1 april 2020, ECLI:NL:RBOBR:2020:1890, r.o. 4.14). Een wegbeheerder zal in een dergelijke situatie zijn stelling nader moeten onderbouwen en aannemelijk moeten maken.

In onderhavige zaak heeft de gemeente meer aangevoerd dan de enkele stelling dat het ongeval ook was gebeurd als ribbelmarkering aanwezig was geweest, maar dat heeft niet mogen baten. Het hof heeft naar mijn mening terecht geoordeeld dat de vrouw tijdig zou zijn gewaarschuwd als de ribbelmarkering was aangebracht rekening houdend met de situatie ter plaatse (een bocht enkele meters voor de middelgeleider), waardoor de vrouw nog voldoende tijd zou hebben gehad om haar rijrichting te veranderen en in dat geval het ongeval niet zou zijn gebeurd.

6. Afsluiting

Geschillen over wegbeheerdersaansprakelijkheid zijn vaak erg casuïstisch. Het antwoord op de vraag of sprake is geweest van een weg(inrichting) 'die niet voldoet aan de eisen die men daaraan in de gegeven omstandigheden mag stellen en daardoor een gevaar voor personen of

zaken oplevert' is afhankelijk van de specifieke omstandigheden van het geval. De benadeelde zal ten aanzien van de specifieke ongevalslocatie moeten onderbouwen dat sprake was van een gebrekkige weg(inrichting) dan wel gevaarzettende situatie. Naast de in de rechtspraak ontwikkelde criteria kan een benadeelde hiervoor gebruikmaken van de toepasselijke CROW-richtlijnen, overige publicaties en deskundigenverklaringen.

RECHTSPRAAK

Sinds half maart gelden er in Nederland maatregelen voor de bevolking door de uitbraak van het nieuwe coronavirus. Viruswaarheid wil in een nog te starten bodemprocedure de rechtmatigheid van die maatregelen ter toetsing aan de rechter voorleggen. Met het oog op die bodemprocedure vordert Viruswaarheid in dit kort geding inzage in verschillende stukken. Die vordering wordt afgewezen omdat niet is voldaan aan de vereisten van artikel 843a Rv.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 09-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:3799

Zaaknummer: C/16/507259 / KG ZA 20-399

Rechters: Mendlik, J. J. Mendlik

Advocaten: G.C.L. van de Corput en G.C. Nieuwland

Wetsartikelen: 843a Rv en 254 Rv

RECHTSPRAAK

Eiseres stelt dat de Staat en de stichting onrechtmatig jegens haar hebben gehandeld door schending van artikel 8 EVRM (eerbiediging privé-, familie- en gezinsleven). Ze zou slachtoffer zijn geworden van illegale adoptie. De rechtbank oordeelt dat de vordering is verjaard, en dat er, mede gelet op de rechtszekerheid, geen plaats is voor het maken van een uitzondering op de termijn.

Vorderingen in adoptiezaak tegen de Staat en Stichting Kind en Toekomst verjaard. Eiseres is in 1992 in Sri Lanka geboren en kort daarna door haar Nederlandse (adoptie)ouders geadopteerd. Zij is sinds 2009 op zoek naar haar biologische ouders. Helaas heeft die zoektocht geen resultaat gehad. Na televisie-uitzendingen in 2017 van Zembla over misstanden bij adoptie uit Sri Lanka heeft zij de Staat en de Stichting Kind en Toekomst aansprakelijk gesteld. Volgens eiseres is zij door toedoen of nalaten van de Staat en de stichting het slachtoffer geworden van illegale adoptiepraktijken in Sri Lanka. Volgens haar hebben de Staat en de stichting onrechtmatig jegens haar gehandeld door schending van het recht op eerbiediging van haar privé-, familie- en gezinsleven, haar recht om haar eigen identiteit en afstamming te (kunnen) kennen, en haar algehele persoonlijkheidsrecht en waardigheid als mens. Zij voert aan dat haar adoptiepapieren ondeugdelijk zijn en dat haar adoptie in Sri Lanka onder dubieuze omstandigheden tot stand is gekomen. De rechtbank heeft geoordeeld dat, mede vanwege de rechtszekerheid, geen plaats was voor een uitzondering op de verjaringstermijn. Bovendien kan de rechtbank op basis van de beschikbare informatie niet vaststellen of de adoptiepapieren van eiseres ondeugdelijk zijn en of zij het slachtoffer is van illegale adoptiepraktijken.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 09-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:8735

Zaaknummer: C-09-568132-HA ZA 19-149

Rechters: Ritsema van Eck-van Drempt, M.C. M.C. Ritsema van Eck-van Drempt, J. Brandt en M.L. Harmsen

Advocaten: C.M. Bitter, L.M. Komp en M.M.S. ter Beek-Ehren

Wetsartikelen: 8 EVRM, 15 Wet opneming buitenlandse pleegkinderen, 1:227 BW, 1:228 BW, 1:229 BW, 6:106 BW, 3:305a BW, 3:321 BW, 3:310 BW, 6:2 BW en 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Man veroordeeld voor het plegen van ontuchtige handelingen bij zijn destijds minderjarige pupil. De rechtbank wijst een schadevergoeding ter zake van immateriële schade toe aan het slachtoffer (€ 12.500).

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 04-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2020:2922

Zaaknummer: 08-276802-19 (P)

Rechters: C.C.S. Bordenga-Koppes, J. Wentink en P.A.M. Miltenburg

Advocaten: R.G. van der Laan

Wetsartikelen: 359 Sv, 36f Sr, 245 Sr en 249 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling op ex-vrouw door haar meermalen met een deel van een mes tegen haar hoofd en lichaam te slaan en te schoppen. Toewijzing vergoeding immateriële schade (€ 10.000) slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 04-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:3748

Zaaknummer: 16.045860.20 (P)

Rechters: A.M. Loots, A.M.M.E. Doekes-Beijnes en Oosterling-van der Maarel, P.K. P.K. Oosterling-van der Maarel

Advocaten: C.H.J. van Dooijeweert en C.H. Dijkstra

Wetsartikelen: 36f Sr, 6:92 BW en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Geïntimeerde heeft een buurvrouw na een verhitte discussie geduwd. Zij is met haar hoofd op een tegel gevallen, met ernstig hoofdtrauma tot gevolg. De verzekeraar van geïntimeerde weigert dekking te verlenen voor eventuele aansprakelijkheid van geïntimeerde. De verzekeraar beroept zich op de opzetclausule. Dit beroep slaagt niet.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 01-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2020:1553

Zaaknummer: 200.261.724/01

Rechters: F.R. Salomons, P.M. Verbeek en D.A. Schreuder

Advocaten: D.J. van der Kolk en B. van Treijen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Causaal verband tussen de klachten en beperkingen, zoals gerapporteerd door deskundigen, en ongeval aangenomen. € 75.000 voorschot, mede met het oog op arbeidsongeschiktheid zoals aangenomen door UWV.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van deze uitspraak: <https://www.letselschademagazine.nl/2020/GHDHA-210720>

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 21-07-2020

Zaaknummer: C/ 10/516984/ HA RK 16-1112

RECHTSPRAAK

Een organisatieadviesbureau (gedaagde) heeft een activiteit van het leiderschapsprogramma verzorgd voor een werkgever. Werknemer met blessure stelt letsel te hebben opgelopen. Werknemer en werkgever houden organisatieadviesbureau aansprakelijk. De rechtbank oordeelt dat geen sprake is geweest van gevaarzettend handelen en dat niet gezegd kan worden dat gedaagde zich naar maatstaven van maatschappelijke zorgvuldigheid anders had behoren te gedragen dan zij heeft gedaan.

Een organisatieadviesbureau (gedaagde) heeft een activiteit van het leiderschapsprogramma verzorgd voor een werkgever. Werknemer met blessure stelt letsel te hebben opgelopen. Werknemer en werkgever houden organisatieadviesbureau aansprakelijk. De rechtbank oordeelt dat geen sprake is geweest van gevaarzettend handelen en dat niet gezegd kan worden dat gedaagde zich naar maatstaven van maatschappelijke zorgvuldigheid anders had behoren te gedragen dan zij heeft gedaan. Het programma was namelijk niet 'fysiek zwaar' en er was geen speciale voorbereiding vereist. Bovendien heeft gedaagde met de werknemer besproken dat hij zou aangeven als hij last had van zijn enkelblessure, dit heeft hij niet gedaan.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 01-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:5470

Zaaknummer: C/13/644859 / HA ZA 18-268

Rechters: J.W. Bockwinkel

Advocaten: N.P. Jonker en Chr.H. van Dijk

Wetsartikelen: 6:162 BW, 6:170 BW, 6:171 BW en 6:119 BW

RECHTSPRAAK

Bedrijfsongeval. Verschil van mening over hoogte van de smartengeldvergoeding. Verzoeker stelt dat de hoogte zou kunnen worden bepaald door gebruik van de QALY-methodiek (Quality Adjusted Life Years). Bekrachtiging beschikking waarbij het verzoek om een deskundigenonderzoek conform de QALY-methode te gelasten is afgewezen. De omstandigheden van het geval, die voor de bepaling van de hoogte van de vergoeding van belang zijn, kunnen in beginsel volwaardig door de rechter worden beoordeeld zonder dat daarvoor een nader deskundigenonderzoek nodig is. Daarbij komt dat de toepassing van de QALY- methode geen steun vindt in het recht.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 20-08-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:2623

Zaaknummer: 200.271.331_01

Rechters: A.P. Zweers-van Vollenhoven, R.R.M. de Moor en T. van Malssen

Advocaten: R.H. Vermeeren en S.C. van Dijke

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:97 BW

RECHTSPRAAK

Botsing van recht op vrijheid van meningsuiting en recht op bescherming van privéleven. Geen serieuze aantasting van de eer en goede naam. Spreekverbod niet toewijsbaar omdat het beperkte nadeel van aannemer als gevolg van een bericht op Facebook niet opweegt tegen het recht van een teleurgestelde particuliere opdrachtgever om op zijn Facebookpagina kritiek te kunnen uiten op het werk van de aannemer.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 18-08-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:6557

Zaaknummer: 200.263.708/01

Rechters: R.E. Weening, J.H. Kuiper en P.S. Bakker

Advocaten: W.H.R. baron van Boetzelaer en J.M.C. Kemper

Wetsartikelen: 8 EVRM, 10 EVRM, 11 EVRM en 7 Gw

RECHTSPRAAK

Personenschadezaak. Eindarrest. Hof komt terug op bindende eindbeslissing dat de betaalde voorschotten voor de interim-managers niet in mindering moeten worden gebracht op (de wettelijke rente over) het verlies arbeidsvermogen. Berekening van de schade. Tevens veroordeling van geïntimeerde tot terugbetaling van hetgeen appellante te veel betaalde op grond het vernietigde eindvonnis van de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 01-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:2700

Zaaknummer: 200.113.730_02

Rechters: C.E.L.M. Smeenk-van der Weijden, J.M. Brandenburg en H.A.E. Uniken-Venema

Advocaten: Chr.H. van Dijk en Ven, C.M. van der C.M. van der Ven

Wetsartikelen: 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van een politicus (Geert Wilders) wegens groepsbelediging voor ‘minder Marokkanen’-uitlating (art. 137c Sr). Vrijpraak van aanzetten tot haat of discriminatie (art. 137d Sr). Vrijheid van meningsuiting. Geen schending van artikel 10 EVRM. Niet-ontvankelijkverklaring betwiste vorderingen benadeelde partijen wegens onevenredige belasting van het strafgeding.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 04-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2020:1606

Zaaknummer: 22-000007-17

Rechters: J.M. Reinking, Waesberghe, A.E.A.M. van A.E.A.M. van Waesberghe en Veen, E.C. van E.C. van Veen

Advocaten: Sluiter, G. G. Sluiter, Straaten, B. van B. van Straaten, E.D. van Elst, A. Cinar, D.M.P. van Eijdsen en L. Nix

Wetsartikelen: 137c Sr, 137d Sr, 10 EVRM, 9a Sr, 404 Sv, 167 Sv, 124 Wet RO, 127 Wet RO, 128 Wet RO, 129 Wet RO, 11 EVRM, 4 Gw, 359a Sv, 1 IVUR, 94 Gw, 17 EVRM, 36f Sr, 6:106 BW, 450 Sv en 3:303 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling wegens poging tot doodslag, omdat verdachte in een snackbar in Amsterdam van dichtbij tweemaal op een man schoot. Lichamelijk en geestelijk letsel. Toewijzing vergoeding van € 10.000 ter zake van immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 02-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:4300

Zaaknummer: 13/190549-19 (Promis)

Rechters: J.P.W. Helmonds, M. Snijders Blok-Nijenstein en M. Vaandrager

Advocaten: E.G.S. Roethof en M.G.C. van Riet

Wetsartikelen: 6:106 BW, 36 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling wegens een poging tot doodslag op ex-echtgenote, mishandeling van twee personen die hem probeerden tegen te houden en vernieling van het raam van de auto van ex-echtgenote. Toewijzing vordering van € 25.000 aan immateriële schade ex-echtgenote.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 03-09-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:6912

Zaaknummer: 21-000979-20

Rechters: M.C. Fuhler, J. Hielkema en G.A. Versteeg

Advocaten: A.L. Rinsma en M.J. de Vries

Wetsartikelen: 36f Sr, 422 Sv, 38v Sr, 300 Sr en 350 Sr

RECHTSPRAAK

Presentator van het door Talpa uitgezonden programma ‘Moord of zelfmoord’ suggereert dat eiser betrokken is geweest bij de dood van het slachtoffer. Botsing vrijheid van meningsuiting en recht op privacy en bescherming eer, goede naam en reputatie. Belangenafweging. Beschuldigingen vinden onvoldoende steun in feitenmateriaal. Talpa heeft onrechtmatig gehandeld. Toewijzing vergoeding van immateriële schade (€ 4.500).

Presentator van het door Talpa uitgezonden programma ‘Moord of zelfmoord’ heeft gesuggereerd dat eiser iets te maken heeft met de dood van het slachtoffer. Botsing vrijheid van meningsuiting (art. 10 EVRM) Talpa en recht op privacy en bescherming eer, goede naam en reputatie (art. 8 EVRM) eiser. Beperking vrijheid van meningsuiting slechts mogelijk als dit bij de wet is voorzien en noodzakelijk is in een democratische samenleving, bijvoorbeeld ter bescherming van de goede naam en de rechten van anderen. De beperking moet verder voldoen aan de vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit. Belangenafweging. De rechtbank stelt voorop dat Talpa de vrijheid heeft om door middel van haar tv-programma's door haar gesignaleerde misstanden onder de aandacht van het publiek te brengen in de vorm die haar goedgebeurt. Het belang van het door middel van journalistiek onderzoek opnieuw onder de aandacht brengen van zaken waarover twijfel bestaat laat onverlet dat bij het verrichten van dat onderzoek en vervolgens bij de wijze waarop (het resultaat van) dat onderzoek wordt gepresenteerd, de benodigde zorgvuldigheid moet worden betracht. Hieruit volgt onder meer dat zodra (privé)personen bij het onderzoek worden betrokken en vervolgens in beeld worden gebracht, met gepaste terughoudendheid moet worden gehandeld. Dit geldt met name als beschuldigingen van een strafbaar feit rechtstreeks worden geuit of als betrokkenheid daarbij wordt gesuggereerd. Toelaatbaarheid hangt af van steun in feitenmateriaal. De naam van eiser is meerdere keren genoemd. Bovendien worden er persoonlijke details over eiser genoemd en is hij niet voldoende ‘geblurd’. De rechtbank oordeelt dat eiser daardoor herkenbaar is gebleven voor zijn directe omgeving. Daarnaast heeft het gebruik van een verborgen camera een criminaliserend effect. Het beschikbare feitenmateriaal bestaat uit niet meer dan twee onzekere verklaringen en kan naar het oordeel

van de rechtbank onvoldoende steun geven aan de jegens eiser geuite (suggesties van) verdachtmakingen. Aflevering onrechtmatig. Beperking vrijheid van meningsuiting Talpa is bij wet voorzien (art. 6:162 BW) en noodzakelijk. Toewijzing vergoeding immateriële schade tot een bedrag van € 4.500.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 02-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:4247

Zaaknummer: C/13/672620 / HA ZA 19-1004

Rechters: L. Voetelink

Advocaten: R.F. de Jong en I.M.C.A. Reinders

Wetsartikelen: 10 EVRM, 8 EVRM en 6:162 BW